

Arrest

nr. 108 655 van 28 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 22 november 2012 heeft ingediend om nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 21 november 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 december 2011 diende verzoeker een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 14 juni 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad). Bij arrest nr. 88 740 van 1 oktober 2012 werd het beroep van verzoeker door de Raad verworpen.

Inmiddels werd aan verzoeker op 21 juni 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*) gegeven. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Bij arrest nr. 94 824 van 10 januari 2013 werd dit beroep door de Raad verworpen.

Inmiddels diende verzoeker op 11 oktober 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 23 oktober 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1,4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 30/08/2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 11/10/2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”*.

Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht *juncto* artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat het medisch getuigschrift geen enkele uitspraak vertoont omtrent de graad van de ernst van zijn aandoening. Verzoeker wijst er op dat de beslissing werd genomen door een attaché zonder enige medische opleiding of kennis en om deze reden meent hij dat de attaché geen uitspraak kan doen over het feit of de diagnose van de geneesheer ook een beoordeling van de graad van de ernst van de aandoening inhoudt. Hij meent dat zulks enkel aan een arts toekomt en aangezien dit niet het geval is, stelt verzoeker dat de motivering onvoldoende onderbouwd is. In antwoord op de nota van verweerder waar wordt aangestipt dat enkel de medische aandoening wordt benoemd, stelt verzoeker dat de wetgever er van afgezien heeft exact in de wetgeving te omschrijven op welke manier de medische attesten uitspraak moeten doen over de ernst van de aandoening. Aldus meent verzoeker dat zulks bijgevolg moet worden verstaan in zijn gebruikelijke betekenis. Verzoeker verwijst naar het medisch attest waaruit volgens hem de ernst van de aandoening voldoende duidelijk blijkt uit de aard van de aandoening, nl. diabetes mellitus type 2, anderzijds maakt het medisch attest uitdrukkelijk melding van het risico op blindheid, nierfalen, cardiovasculaire events en keto-acidose, hetgeen volgens verzoeker ook een uitspraak is over de ernst van de aandoening.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt geduid dat de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf in België te worden gemachtigd op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet

onontvankelijk wordt verklaard, omdat het overgelegde standaard medisch getuigschrift van 30 augustus 2012 niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van deze bepaling. Meer specifiek wordt vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift de graad van ernst van de ziekte niet vermeldt. Tevens wordt geduid dat geen enkel ander medisch getuigschrift werd voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoeker in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

In zoverre verzoeker aanvoert dat de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen niet correct zijn, voert hij een schending aan van de materiële motiveringsplicht die in voorliggende zaak dient te worden beoordeeld in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De Raad is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. [...]

§ 2. [...]

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. [...]

§ 5. [...]

§ 6. [...]

§ 7 [...]"

In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat het vereiste standaard medisch getuigschrift werd voorgelegd. De verblijfsaanvraag wordt onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet, omdat het standaard medisch getuigschrift dat bij de aanvraag werd voorgelegd de graad van ernst van de aandoening van verzoeker niet vermeldt.

Uit artikel 9ter, § 3, 3° *juncto* artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden.

In zoverre verzoeker meent dat het niet aan de attaché toekomt om de graad van de ernst te gaan beoordelen, doch meent dat zulks toekomt aan de ambtenaar-geneesheer, wijst de Raad er op dat zoals hierboven werd gesteld de bestreden beslissing de aanvraag onontvankelijk verklaard om reden dat er geen graad van ernst wordt vermeld in het standaard medisch attest. De vaststelling dat één van de verplichte vermeldingen niet voorkomt in het standaard medisch attest, hetgeen tot de onontvankelijkheid leidt van de aanvraag, is wel degelijk een beoordeling die kan gedaan worden door een attaché. Zulks kan geenszins worden vergeleken met een beoordeling van de graad van de ernst. Enkel indien de aanvraag ontvankelijk wordt verklaard, wordt deze voorgelegd aan de ambtenaar-geneesheer die dan de graad van de ernst, zoals vermeld in het standaard medisch attest, zal beoordelen. *In casu* is er geen sprake van een ontvankelijke aanvraag. De kritiek van verzoeker ter zake kan dan ook niet worden aangenomen.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 voorziet verder dat het bedoeld standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder "punt B/ DIAGNOSE" een *"gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend"* gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de "ernst van de aandoeningen" en is er geen specifieke vraagstelling over de "graad van ernst" voorzien. Daarom volstaat het dat de graad van ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het uit het antwoord op een andere vraagstelling dan in het genoemde punt B (RvS 25 september 2012, nr. 220.747).

In het door verzoeker bij zijn verblijfsaanvraag voorgelegde standaard medisch getuigschrift wordt onder "B/ Diagnose" melding gemaakt van de ziektes of aandoeningen die verzoeker heeft, met name diabetes mellitus type 2. In antwoord op vraag "C/ Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B "naast vermelding van een medicamenteuze behandeling vermeldt dat de voorziene duur van de behandeling levenslang is. Tevens wordt op vraag "D/ wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?" geantwoord: "cardiovasculaire events, keto-acidose, blindheid en nierfalen". Hieruit blijkt dat de arts van verzoeker niet enkel de aandoening diabetes vermeldde, maar ook de graad van ernst van deze aandoening, waarbij hij specificeerde dat het om diabetes type II gaat, dat medicatie noodzakelijk is, dat deze behandeling voor het leven is en dat bij stopzetting van deze therapie, er een risico bestaat op onder meer cardiovasculaire events, keto-acidose, blindheid en nierfalen. Door met het geheel van de elementen van het standaard medisch getuigschrift rekening te houden blijkt dat de gemachtigde had kunnen vaststellen dat hieruit op afdoende wijze blijkt welke graad van ernst de ziekte waaraan verzoeker lijdt, heeft. Aldus is de motivering zoals weergegeven in de bestreden beslissing met name dat het standaard medisch attest van 30 augustus 2012 geen enkele uitspraak vertoont omtrent de graad van de ernst van de ziekte, kennelijk onredelijk.

De materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van de overige onderdelen van dit middel gericht tegen de bestreden beslissing dringt zich bijgevolg niet op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU